

# Забужко Оксана Стефанівна

## Життя та творчість

Поет, прозаїк, перекладач, есеїст, літературознавець. Кандидат філософських наук, одна з найвідоміших письменників сучасної України.

Народилась 19 вересня 1960 року, закінчила філософський факультет (1982) та аспірантуру з естетики (1985) Київського університету ім. Т. Г. Шевченка, 1987 р. захистила кандидатську дисертацію на тему "Естетична природа лірики як роду мистецтва". Співробітничає з Інститутом філософії НАН України ім. Г. Сковороди. Викладала україністику в американських університетах (1992р. в Пенн Стейт як запрошений письменник, 1994 р. в Гарвардському й Пітсбурзькому університетах як Фулбрайтівський стипендіат), провадила авторську колонку в деяких періодичних виданнях ("Panorama", "Столичные новости" та ін.), вела літературні майстер-класи в Київському університеті ім. Т. Г. Шевченка.

Оксана Забужко є автором поетичних збірок "Травневий іній" (1985), "Диригент останньої свічки" (1990), "Автостоп" (1994), роману "Польові дослідження з українського сексу" (1996), поем, повістей, книги есеїстики "Хроніки від Фортінбраса: Вибрана есеїстика 90-х" (1999). У її перекладі з англійської вийшли друком твори П. Сміта, Сільвії Плят.

У прозі Забужко відчувається специфічна жіноча стомленість від інтелектуального світу, сприйнятого саме інтелектуально, а не інтуїтивно. Дещо осторонь головного каналу прози Забужко знаходиться експериментальна повість "Дівчатка" (1999).

Філософсько-літературознавчий доробок Забужко становлять праці: "Дві культури" (1990), "Філософія української ідеї та європейський контекст: Франківський період" (1992) та "Шевченків міф України" (1997).

В Україні від 1996-го року (від часу першої публікації роману "Польові дослідження з українського сексу") загальний наклад проданих книжок О. Забужко станом на 1 січня 2003 р. склав понад 65 тис. примірників. Твори О. Забужко здобули також міжнародне визнання, особливо широкое — в Центральній та Східній Європі. Її вірші перекладалися шістнадцятьма мовами світу і 1997р. удостоєні Поетичної Премії Global Commitment Foundation. Серед інших її літературних нагород — премії Фонду ім. Щербань-Лапіка (1996), Фундації Ковалевих (1997), Фонду Рокфеллера (1998), Департаменту культури м. Мюнхена (1999), Фундації Ледіг-Ровольт (2001), Департаменту культури м. Грац (2002) та ін.

Роман "Польові дослідження з українського сексу" Оксани Забужко — один з найпомітніших творів української літератури останнього десятиліття. Роман, який своєю появою викликав колосальний резонанс. Про нього писали усе: від "Геніальне творіння геніального автора" до "Купа сирого напівлітературного тіста". Насправді ж цей твір — своєрідний щоденник особистого життя головної героїні — талановитої української письменниці (утримуємося від жодних натяків на атобіографічність), яка

була змушена виїхати за кордон через занадто вже сильний контраст між внутрішнім світом та реаліями життя на Батьківщині.